

cutting through complexity

“ Jó volt látni néhány kulcsfontosságú mérföldkő elérését ebben a hónapban az általános célú fedezeti ügyletekre vonatkozó felülvizsgált tervezet kiadásával, valamint a besorolás és értékelés újbóli átgondolásának lezárásával. Komoly aggodalmak maradtak fenn azonban az IASB és az FASB értékvesztéssel kapcsolatos álláspontjának eltéréseivel kapcsolatban.”

Andrew Vials,
A KPMG IFRS pénzügyi instrumentumok területének globális vezetője
KPMG Nemzetközi Standardok Csoport

A pénzügyi instrumentumok IFRS szerinti elszámolásának jövője

Az IFRS hírlevél: Pénzügyi instrumentumok jelen száma az IASB pénzügyi instrumentumokkal kapcsolatos (az IAS 39 felváltását célzó) projektre vonatkozó 2012. szeptemberi megbeszéléseit és nem végleges döntéseit emeli ki.

Kiemelt témák

Besorolás és értékelés

- A gazdálkodó egységek számára megengedett lesz, hogy a valósérték-opció keretében értékelt pénzügyi kötelezettségekre vonatkozó, saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket előalkalmazzák anélkül, hogy teljes egészében előalkalmazniuk kellene az IFRS 9-et.
- Hamarosan meg kell kezdődnie az IFRS 9 korlátozott módosításairól szóló nyilvános tervezetre vonatkozó szavazási folyamatnak.

Értékvesztés

- Az IASB visszajelzést kért az FASB-vel közösen kidolgozott modellre vonatkozóan, míg az FASB saját modellt dolgozott ki.

Fedezeti elszámolás

Általános célú fedezeti ügyletek

- Az IASB kibocsátotta az általános fedezeti elszámolásra vonatkozó, küszöbön álló IFRS felülvizsgált tervezetét.

Makrofedezeti ügyletek

- A makrofedezeti modell eltérhet attól az elvtől, hogy a kockázatokat általában a szervezeten kívülre kell vinni ahhoz, hogy fedezeti elszámolást érjenek el.
- Valószínűtlennek tűnik, hogy a kockázati limitek fogalmát beépítik a makrofedezeti modellbe.

KIBOCSÁTOTTÁK A FEDEZETI ÜGYLETEKRE VONATKOZÓ FELÜLVIZSGÁLT TERVEZETET; EZT KÖVETI MAJD A BESOROLÁSRA ÉS ÉRTÉKELÉSRE VONATKOZÓ NYILVÁNOS TERVEZET

Ami eddig történt...

2008 novembere óta dolgozik az IASB azon, hogy pénzügyi instrumentumokra vonatkozó standardját (*IAS 39 Pénzügyi instrumentumok: Megjelenítés és értékelés*) egy továbbfejlesztett és egyszerűbb standarddal váltsa fel. Az IASB három fázisra osztotta a projektjét:

1. fázis: Pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek besorolása és értékelése
2. fázis: Értékvesztési módszertan
3. fázis: Fedezeti elszámolás.

2008 decemberében az FASB hasonló projektet tűzött napirendjére, nem követte azonban az IASB fázisokra bontó megközelítését.

Az IASB kiadta az *IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok* (2009) és IFRS 9 (2010) standardokat, amelyek a pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek besorolására és értékelésére vonatkozó követelményeket tartalmazzák. Ezek a standardok 2015. január 1-jétől hatályosak. Az IASB jelenleg az IFRS 9 besorolási és értékelési követelményeinek korlátozott módosításain gondolkozik, amelyek célja alkalmazási kérdések kezelése, valamint az, hogy lehetőség nyíljon a Testületek számára a modelljeik közötti legfontosabb eltérések csökkentésére. A 2012. májusi ülésen az IASB döntött az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategóriával történő kiegészítésről bizonyos adósságinstrumentumokba történő befektetésekre vonatkozóan. 2012 szeptemberében az IASB befejezte a szükséges folyamatot és hamarosan nyilvános tervezetet bocsát ki.

A Testületek közösen dolgoztak a pénzügyi eszközök értékvesztésének a várható hitelezési veszteségeken alapuló modelljén, amely felváltaná az IAS 39 jelenlegi felmerült veszteség modelljét. A Testületek korábban nyilvánosságra hozták saját eltérő javasataikat 2009 novemberében (IASB), illetve 2010 májusában (FASB) és közös kiegészítő dokumentumot tettek közzé 2011 januárjában az értékvesztés megjelenítéséről a nyitott portfóliókban. A 2012. júliusi közös megbeszélésen azonban az FASB aggodalmát fejezte ki a közös projekt irányát illetően, és megkezdte saját értékvesztési modelljének kidolgozását. Ezen a területen nem jók a kilátások az álláspontok közeledésére.

Az IASB két részre osztotta a fedezeti elszámolásokra vonatkozó fázist: az általános célú fedezeti ügyletekre és a makrofedezeti ügyletekre. 2012. szeptember 7-én kibocsátotta az általános célú fedezeti ügyletekre vonatkozó standard felülvizsgált tervezetét és dolgozik azon, hogy 2013 első felében vitairatot bocsásson ki a makrofedezeti ügyletekről.

Mi történt szeptemberben?

A szeptember sikeresen kezdődött, amikor az IASB kibocsátotta az általános fedezeti elszámolási modelljére vonatkozó, régóta várt felülvizsgált tervezetét. A felülvizsgált tervezet nagy érdeklődést keltett, mivel az alkalmazó társaságok folytatják annak felmérését, milyen új fedezeti elszámolási lehetőségeket nyújt a javasolt modell, valamint hogy milyen potenciális jövőbeli hatást gyakorol a jelenlegi fedezeti gyakorlatokra. A következő kiadványunk tartalmaz további információkat a felülvizsgált tervezetre vonatkozóan, valamint azzal kapcsolatban, hogyan érinthetik a javaslatok az Önök szervezetét [New on the Horizon: Fedezeti elszámolás \(2012. szeptember, csak angol nyelven érhető el\)](#).

A hónap folyamán később megtartott ülésein az IASB befejezte a besorolási és értékelési projekt újbóli átgondolását, és utasította a munkatársakat, hogy kezdjék el a folyamatot a küszöbön álló nyilvános tervezet szavazásához. Az IASB döntött néhány átmeneti közzétételi kérdéssről, valamint arról, hogy javasolja annak lehetővé tételét a gazdálkodó egységek számára, hogy elszigetelten alkalmazzák korábban az IFRS 9-nek a pénzügyi kötelezettségek valós értékében a gazdálkodó egység saját hitelezési kockázatának változásai miatt bekövetkező változások bemutatására vonatkozó rendelkezéseit.

Az IASB értékvesztési modellel kapcsolatos megbeszélései rövidek voltak, döntés nem született. Az azonban egyértelmű volt, hogy az IASB és az FASB jelenleg eltérő úton haladnak. Továbbra is komoly aggodalomra ad okot, hogy az IASB és az FASB már nem dolgozik egy egyedüli továbbfejlesztett értékvesztési modellen, amelyet következetesen lehetne alkalmazni a legtöbb jogrendben.

Végül az IASB folytatta a makrofedezeti ügyletekkel kapcsolatos megbeszéléseit, és vitairat kiadására készül 2013 első felében. Egészében véve a makrofedezeti ügyletekre vonatkozó projekt még mindig gyerekcipőben jár, de jelentős változásokat eredményezhet az olyan szervezetek számára, amelyek nyitott portfóliókkal kezelik kockázataikat.

Tartalomjegyzék

Besorolás és értékelés	4
Értékvesztés	13
Fedezeti elszámolás	14
Projektmérőföldkövek és a végrehajtás ütemezése	18
A) melléklet: Az IASB besorolásra és értékelésre vonatkozó újragondolásainak összefoglalása	19
KPMG-kapcsolattartók	27

Mi történt szeptemberben?

Szeptemberben az IASB befejezte az IFRS 9 besorolási és értékelési követelményeihez javasolt korlátozott módosításai újbóli átgondolását. A következőket vitatta meg:

- fel kell-e gyorsítani a „saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket” a pénzügyi kötelezettségekre vonatkozóan¹ az IFRS 9-ben
- az IFRS 9 javasolt korlátozott módosításaival kapcsolatos további áttérési kérdések, és
- az IFRS 9 korlátozott módosításait javasoló nyilvános tervezet kiadására vonatkozó eljárási szempontok.

(Az IFRS 9 javasolt korlátozott módosításaival kapcsolatban az IASB által eddig hozott döntések összefoglalását az [A\) melléklet](#) tartalmazza.)

A gazdálkodó egységek előalkalmazhatják a valósérték-opció keretében értékelt pénzügyi kötelezettségekre vonatkozó, saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket anélkül, hogy teljes egészében korábban kellene alkalmazniuk az IFRS 9-et.

Könnyítés a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények alkalmazásának gyorsítására

Az IFRS 9 (2010) értelmében jelenleg, ha egy adott pénzügyi kötelezettséget az eredménnyel szemben valós értéken értékeltnek jelölnék meg a valósérték-opció keretében, a kötelezettség valós értékének olyan változását, amelyek a kibocsátó saját hitelezési kockázatában bekövetkező változásoknak tulajdonítható, általában az egyéb átfogó jövedelemben jelenítik meg („a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények”). Az egyéb átfogó jövedelemben bemutatott összegeket később nem forgatják vissza az eredménybe.

Sok alkalmazó, különösen bankok, melyek legfőképp rendelkeznek a valósérték-opció keretében valós értéken értékelt kötelezettségekkel, ezeket az új, saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket az IFRS minőségének és hírnevének növelése felé tett jelentős lépésnek tekintik. Ez különösen releváns olyan időben, amikor a piacok továbbra is változékonyak, és a saját hitelezési kockázatból eredő nyereségek vagy veszteségek jelentősek maradnak, kiemelve az azzal kapcsolatos fenntartásokat, hasznos-e nyereséget szerepeltetni a beszámolóban, amikor a gazdálkodó egység saját hitelezési kockázata romlik.

Korábban néhány alkalmazó javasolta, hogy az IASB építse be ezeket az új követelményeket az IAS 39-be közbenső megoldásként, mielőtt az IFRS 9 hatályba lép, hogy hamarabb lehessen alkalmazni azokat.

Tekintettel arra, hogy az IASB az IFRS 9 besorolási és értékelési követelményeinek korlátozott módosításait javasoló nyilvános tervezetet szándékozik kiadni, valamint a 2012 júliusában hozott nem végleges döntésre, amely szerint a gazdálkodó egységek már nem alkalmazhatják a hatálybalépésnél korábban az IFRS 9 korábbi változatait mielőtt azt véglegesítik, a munkatársak véleménye szerint ideje, hogy a Testület újból megvizsgálja, fel kell-e gyorsítani a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények alkalmazását.

Mit javasoltak a munkatársak?

A munkatársak a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények felgyorsításának négy lehetséges megközelítését azonosították, a mellettük, illetve az ellenük szóló érvekkel együtt.

A munkatársak a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények felgyorsításának négy lehetséges megközelítését azonosították, a mellettük, illetve az ellenük szóló érvekkel együtt.

¹ Az IFRS 9 (2010) értelmében jelenleg a kibocsátónak a valósérték-opció keretében megjelölt pénzügyi kötelezettségekre vonatkozó saját hitelezési kockázatában bekövetkező változásoknak tulajdonítható valósérték-nyereségeket vagy -veszteségeket az egyéb átfogó jövedelemben mutatják be, kivéve, ha az ilyen bemutatás számviteli meg nem felelést hozna létre vagy növelne az eredményben. Az egyéb átfogó jövedelemben bemutatott összegeket később nem forgatják vissza az eredménybe.

Megközelítés	Mellette szóló érv	Ellene szóló érv
<p>A: Az IAS 39 módosítása a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények beépítése céljából</p>	<ul style="list-style-type: none"> Lehetővé teszi a gazdálkodó egységeknek a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények gyorsított alkalmazását az IFRS 9-től függetlenül. Ezért egyes gazdálkodó egységek az IAS 39-ben lévő besorolási és értékelési modellt alkalmaznák az IFRS 9 saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményei mellett. Összhangban van egyes alkalmazók javaslataival, akik a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket az IFRS minőségének és hírnevének növelése felé tett jelentős lépésnek tekintik. 	<ul style="list-style-type: none"> Nem várt következményekkel járhat, mert a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket az IFRS 9-hez alakították ki, nem pedig az IAS 39-hez. Nincs összhangban az IASB korábbi üzenetével, miszerint felváltják az IAS 39-et, és ezért már nem változtatnak rajta. Lehet, hogy nem mindegyik alkalmazó támogatja az IAS 39 módosítását az IFRS 9 véglegesítésével egy időben. Az IAS 39 módosításának megfelelő folyamata időt igényelne, és lehet, hogy a végleges módosítást 2013 közepéig nem tennék közzé – tekintettel arra, hogy nem valószínű a módosítás időben történő véglegesítése ahhoz, hogy a 2012. évi záró beszámolóban alkalmazzák, ez nem kínálna kézzelfogható időbeli előnyt a többi megközelítéshez képest.
<p>B: Az IFRS 9 (2010) standardban és az IFRS 9 későbbi változataiban lévő, a korábbi alkalmazásra vonatkozó útmutatás módosítása úgy, hogy csak a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények korábbi alkalmazása legyen engedélyezett</p>	<ul style="list-style-type: none"> Lehetővé teszi az olyan gazdálkodó egységek számára, amelyek még nem alkalmazzák az IFRS 9 (2009) standardot, hogy a hatálybalépés előtt alkalmazzák a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket anélkül, hogy az IFRS 9 (2009) vagy az IFRS 9 (2010) bármelyik más követelményét alkalmazniuk kellene. Ezért egyes gazdálkodó egységek az IAS 39-ben lévő besorolási és értékelési modellt alkalmaznák az IFRS 9 saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményei mellett. Lehetővé teszi az IFRS 9 egészének elfogadására még nem kész joghatóságok számára, hogy hozzáférhetővé tegyék csak a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket az IFRS 9 kötelező alkalmazásának időpontja előtt az IFRS 9 IASB által kiadott változatának történő ellentmondás nélkül. 	<ul style="list-style-type: none"> még inkább bebetonozza az IFRS 9 fázisokra bontott alkalmazását. Az IFRS 9 (2010) módosításának megfelelő folyamata időt igényelne, és azt valószínűleg 2013 első felében véglegesítenék; ehhez képest a végleges IFRS 9 várható befejezési időpontja 2013 vége, így a módosítás várhatóan rövid életű lenne és lehet, hogy nincs értelme elvárni az alkalmazóktól, hogy rövid időn belül az IFRS 9 két változatát építsék be és/vagy fogadják el.

C: A saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények hatálybalépés előtti alkalmazásának megengedése csak az IFRS 9 végleges változatában

- Az A) és B) megközelítésekhez hasonlóan lehetővé teszi a gazdálkodó egységek számára csak a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények hatályba lépés előtti átvételét a pénzügyi instrumentumok besorolásának és értékelésének egyéb változtatásai nélkül.
 - Ezért egyes gazdálkodó egységek az IAS 39-ben lévő besorolási és értékelési modellt alkalmazzák az IFRS 9 saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményei mellett.
 - Mivel a korábbi alkalmazási könnyítés az IFRS 9 teljes csomagjának részeként áll majd rendelkezésre, ez lehetővé teszi az olyan joghatóságoknak, amelyek csak akkor akarják átvenni az IFRS 9-et, amikor az teljesen készen van, hogy csak a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket alkalmazzák (vagy befogadják, ahogy releváns) hatálybalépés előtt.
 - A hatálybalépés előtti alkalmazásra vonatkozó könnyítés minimális erőfeszítéssel beépíthető lenne az IFRS 9 korlátozott módosításait tartalmazó, küszöbönálló nyilvános tervezetbe – ez biztosítaná azt, hogy az IASB munkatársai az IFRS 9 befejezésére összpontosítsanak, ne pedig az IFRS 9 régi változatainak módosítására.
- A hatálybalépés előtti alkalmazásra vonatkozó könnyítés csak akkor áll majd rendelkezésre, amikor az IFRS 9 végleges változatát közzéteszik, ami 2013 végén várható.
 - A B) megközelítéshez hasonlóan, nincs összhangban az IASB nem végleges döntésével, amely szerint megszüntetik az IFRS 9 fázisokra bontott bevezetését.

<p>D: Nem gyorsítják fel a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények alkalmazását</p>	<ul style="list-style-type: none"> • Összhangban van az IASB korábbi hangsúlyos üzenetével, hogy az IFRS 9 fázisokra bontott alkalmazása csökkenti az összehasonlíthatóságot, és ezért azt mielőbb be kell szüntetni. • A beszámolókészítők és -felhasználók továbbra is a jelenleg közzétett információk alapján hozhatnak tájékozott döntéseket, például: <ul style="list-style-type: none"> - az IFRS 7 Pénzügyi instrumentumok: Közzétételek előírja a saját hitelezési kockázat időszaki és halmozott változásainak közzétételét az IAS 39 szerint az eredménnyel szemben valós értéken értékeltként megjelölt pénzügyi kötelezettségekre vonatkozóan - a beszámolókészítők emellett gyakran adnak meg nem az általánosan elfogadott számviteli elvek szerinti információkat, amelyek kiszűrik a saját hitelezési kockázat változásait. 	<ul style="list-style-type: none"> • Nem áll rendelkezésre hatálybalépés előtti alkalmazási könnyítés a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményekre vonatkozóan – ez azt jelenti, hogy a gazdálkodó egységek csak akkor alkalmazhatják a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket, amikor az alábbiak közül valamelyiket alkalmazták: <ul style="list-style-type: none"> - IFRS 9 (2010) - IFRS 9, amely magában foglalja az általános fedezeti elszámolást, amikor kiadják, vagy - a teljes IFRS 9, amely a projekt valamennyi fázisát tartalmazza, amikor kiadják. • Azoknak a gazdálkodó egységeknek a számára, amelyek nem alkalmazták már hatálybalépés előtt az IFRS 9-et és most már nem valószínű, hogy ezt megteszik azelőtt, mielőtt az IFRS 9 korlátozott módosításait véglegesítik, nincs mód az IAS 39-hez képest jelentős előrelépésnek tekintett, a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények hatálybalépés előtti alkalmazására.
---	---	--

Milyen döntést hozott az IASB?

Az IASB nem véglegesen a C) megközelítésről hozott döntést – vagyis az IFRS 9 olyan módosítását javasolja, amely lehetővé tenné a gazdálkodó egységek számára, hogy a hatálybalépés előtt alkalmazzák csak a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket az IFRS 9 teljes egészében történő korábbi alkalmazására vonatkozó kötelezettség nélkül.

Az IFRS 9 javasolt korlátozott módosításaival kapcsolatos további áttérési kérdések

A Testület megvitatta, hogy elő kell-e írni az alábbi közzétételeket abban az időszakban, amelyben az IFRS 9 besorolási és értékelési fejezeteit először alkalmazzák:

- olyan sorokat, amelyeket az IFRS 9-cel összhangban szerepeltettek volna korábbi időszakokra vonatkozóan, és/vagy
- olyan sorokat, amelyeket az IAS 39-cel összhangban szerepeltettek volna a tárgyidőszakra vonatkozóan.

Abban az időszakban, amelyben először alkalmazzák az IFRS 9-et, a gazdálkodó egységeknek nem kell olyan összegeket közzétenniük, amelyeket korábbi időszakban szerepeltettek volna a beszámolóban az IFRS 9-ben lévő besorolási és értékelési modell szerint.

Amikor egy IFRS kezdeti alkalmazása hatással van a tárgyidőszakra vagy bármelyik előző időszakra, az *IAS 8 Számviteli politika, számviteli becslések változásai és hibák* standard előírja a gazdálkodó egységeknek a tárgyidőszakra és minden bemutatott időszakra vonatkozóan a pénzügyi kimutatások minden egyes érintett sorára vonatkozó helyesbítés közzétételét.

Az álláspontok eltérnek arra vonatkozóan, hogy mit ír elő az IAS 8. Konkrétan az alkalmazók azt kérdezték, hogy az IAS 8 azoknak az összegeknek a közzétételét írja-e elő, amelyeket a másik számviteli politika szerint szerepeltettek volna a beszámolóban – vagyis:

- az új IFRS szerint a korábbi időszakokra vonatkozóan, még ha nincs is előírva a korábbi időszakok újbóli megállapítása, és
- a korábbi számviteli politika szerint a tárgyidőszakra vonatkozóan, annak ellenére, hogy a korábbi számviteli politikát nem alkalmazzák a tárgyidőszakban.

Bár ezekkel a kérdésekkel általánosabban foglalkozik a hatálybalépési időpontokkal és áttérési módszerekkel kapcsolatos folyamatban lévő projekt, a munkatársak szerint az IFRS 9 korlátozott módosításaira vonatkozó, küszöbön álló nyilvános tervezetnek egyértelműen meg kell határoznia a pénzügyi instrumentumokra vonatkozó új besorolási és értékelési követelmények kezdeti alkalmazásakor előírt közzétételeket.

Besorolásra és értékelésre vonatkozó, előző időszaki közzétételek

Mit javasoltak a munkatársak az IASB-nek?

A munkatársak felhívták a figyelmet arra, hogy az IFRS 9, valamint az IFRS 9 korlátozott módosításaival és az értékvesztéssel kapcsolatos projektekre vonatkozó eddigi nem végleges döntések szerint:

- az összehasonlító időszakokat nem kell újból megállapítani, és
- az újbóli megállapítás csak akkor megengedett, ha ahhoz nem használnak utólagos megítélést.

Az értékvesztési projektben az IASB konkrétan megvizsgálta a kérdést, és nem véglegesen úgy döntött, hogy ne legyen előírás olyan értékvesztési összegek előző időszakokra vonatkozó közzététele, amelyeket az előző időszakokban az új értékvesztési modell szerint szerepeltettek volna a beszámolóban.

Az összehasonlító adatok újbóli megállapítása alóli mentességet a besorolási és értékelési követelményekre vonatkozóan már tartalmazza az IFRS 9 a 2011. decemberi változások részeként, amikor az IASB kibocsátotta az IFRS 9 módosítását *Az IFRS 9 kötelező hatálybalépési időpontja és áttérési közzétételek címmel*. A munkatársak szerint újból megállapított előző időszakai információk tényleges előírása az IAS 8 alkalmazása céljából nem lenne összhangban a megadott mentességgel.

Következésképpen a munkatársak azt javasolták, hogy az IASB erősítse meg, hogy abban az időszakban, amikor az IFRS 9-et először alkalmazzák, ne legyen előírás azoknak az összegeknek a közzététele, amelyeket korábbi időszakokban az IFRS 9 besorolási és értékelési modellje szerint szerepeltettek volna a beszámolóban.

Milyen döntést hozott az IASB?

Az IASB nem véglegesen egyetértett a munkatársak javaslatával – vagyis azzal, hogy abban az időszakban, amikor az IFRS 9-et először alkalmazzák, ne legyen előírás azoknak az összegeknek a közzététele, amelyeket korábbi időszakokban az IFRS 9 besorolási modellje szerint szerepeltettek volna a beszámolóban.

Abban az időszakban, amikor az IFRS 9-et először alkalmazzák, a gazdálkodó egységnek nem kell közzétennie olyan összegeket, amelyeket a tárgyidőszakban az IAS 39 besorolási és értékelési modellje szerint szerepeltetett volna a beszámolóban.

Tárgyidőszaki besorolási és értékelési közzétételek

Mit javasoltak a munkatársak az IASB-nek?

A munkatársak azt javasolták, hogy abban az időszakban, amikor az IFRS 9-et először alkalmazzák, ne legyen előírás azoknak az összegeknek a közzététele, amelyeket a tárgyidőszakban az IAS 39 besorolási és értékelési modellje szerint szerepeltettek volna a beszámolóban.

A munkatársak az alábbi három szempont alapján tették meg javaslatukat.

a. Hasznos információt nyújtana-e az ilyen közzététel

A munkatársak megjegyezték, hogy a besorolás és a fedezeti elszámolás közötti kölcsönhatás megkérdőjelezné, hogy az IAS 39 besorolási és értékelési követelményein alapuló tárgyidőszaki összegek közzététele hasznos információkat eredményezne-e.

Konkréten, az IAS 39 szerint:

- a fedezeti elszámolás választható kezelési módszer
- a fedezeti kapcsolatnak teljesítenie kell a megfelelési kritériumokat ahhoz, hogy a jövőre nézve alkalmazható legyen, és
- a gazdálkodó egységek bármikor indoklás nélkül megszüntethetik a fedezeti elszámolást.

Ezért bármilyen, IAS 39-en alapuló fedezeti elszámolási információ „mintha a tárgyidőszakban alkalmaznák” nagyon spekulatív feltételezésekre épülne, ami torzíthatná az összehasonlíthatóságot.

b. Az ilyen közzétételek megadásának költsége

A munkatársak megjegyezték, hogy az IAS 39 szerinti összegek tárgyidőszaki közzétételeinek előírása a gazdálkodó egységek számára párhuzamos rendszerek futtatásának költségét jelentené, ami terhes lenne a beszámolóalkotók számára.

c. A meglévő áttérési közzétételi követelmények elegendőek-e és képessé teszik-e a felhasználókat arra, hogy felmérjék az áttérés hatását

A munkatársak felhívták a figyelmet arra, hogy a meglévő módosított áttérési közzétételek (amelyeket *Az IFRS 9 kötelező hatálybalépési időpontja és áttérési közzétételek* tartalmaz) nagyrészt az IFRS 9 kezdeti alkalmazásának időpontjával készített pénzügyi helyzet-kimutatásra összpontosít. Emellett előírják a legfontosabb pénzügyi kimutatás-sorokra gyakorolt tárgyidőszakra vonatkozó hatás közzétételét. A munkatársak szerint ezek a közzétételek képessé teszik a felhasználókat arra, hogy felmérjék az IFRS 9-re történő áttérés hatását.

Milyen döntést hozott az IASB?

Az IASB nem véglegesen egyetértett a munkatársak javaslatával – vagyis, hogy abban az időszakban, amikor az IFRS 9-et először alkalmazzák, ne legyen előírás azoknak az összegeknek a közzététele, amelyeket a tárgyidőszakban az IAS 39 besorolási és értékelési modellje szerint szerepeltettek volna a beszámolóban.

Abban az időszokban, amikor az IFRS 9-et először alkalmazzák, a gazdálkodó egységnek nem kell közzétennie olyan összegeket, amelyeket a tárgyidőszakban az IAS 39 értékvesztési modellje szerint szerepeltetett volna a beszámolóban.

Tárgyidőszaki értékvesztési közzétételek

Mit javasoltak a munkatársak az IASB-nek?

2012 júliusában az IASB nem véglegesen úgy döntött, hogy előírja azoknak az összegeknek a közzétételét, amelyeket az IAS 39 értékvesztési modellje szerint szerepeltettek volna a beszámolóban a tárgyidőszakban, amelyben az új értékvesztési modellt először alkalmazzák.

Annak „valódi összehasonlítása”, hogy mekkorák lettek volna az értékvesztési összegek az IAS 39 szerint az IFRS 9 szerinti összegekhez képest, tükrözné azt is, mik lettek volna a besorolások az IAS 39 szerint az IFRS 9 szerintihez képest. Az előző részekben leírtak szerint azonban az IASB nem véglegesen úgy döntött, hogy nem írják elő azoknak az összegeknek a közzétételét, amelyeket a tárgyidőszakban az IAS 39 besorolási és értékelési modellje szerint szerepeltettek volna a beszámolóban. Ezért ilyen „valódi összehasonlítás” elvégzéséhez a gazdálkodó egységnek:

- párhuzamosan kellene működtetnie egy felmerült veszteség alapú és egy várható veszteség alapú értékvesztési modellt, és
- le kellene követniük, mi lenne az eszközök besorolása, ha az IAS 39 alá tartoznának, valamint hogy hogyan sorolták be őket most az IFRS 9 szerint.

Ezért a munkatársak alternatívákat vizsgáltak meg, amelyek anélkül tennék lehetővé az IAS 39 és az IFRS 9 szerint szerepeltetett értékvesztési összegek összehasonlítását, hogy szükséges lenne a besorolások lekövetése – vagyis lehetne közzététel arról, mekkora lett volna az IAS 39 szerinti értékvesztési összeg adósságinstrumentumok egy részcsoportja után, kizárólag az IFRS 9 szerinti besorolásuk alapján. A besorolásra és értékelésre vonatkozó nem végleges döntések szerint azonban az IFRS 9-ben csak egy értékvesztési modell lenne az adósságinstrumentumokra vonatkozóan, míg az IAS 39-ben kettő van. Az ilyen alternatívák ezért azt tennék szükségessé, hogy a gazdálkodó egység az értékesíthető kategória szerinti értékvesztést alkalmazzon az új IFRS 9 besorolási és értékelési modell szerint az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt eszközökre. Emellett a gazdálkodó egységeknek az IAS 39 értékvesztési modelljét kellene alkalmazniuk az IFRS 9-re történő áttéréskor az amortizált bekerülési értéken értékelt kategóriába vagy az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategóriába átsorolt pénzügyi eszközökre.

A munkatársak megkérdezték, hogy ha az új modell hasznosabb információkat eredményez, miért kellene a gazdálkodó egységeknek előírni az IAS 39 értékvesztési modelljének további alkalmazását, miután áttértek az új modellre. A munkatársak azt is kérdésesnek tartották, hogy egy valódi összehasonlítás haszna indokolná-e annak költségét, hogy lekövessék, mi lett volna az eszközök besorolása az IAS 39 szerint, és hogyan vannak besorolva most az IFRS 9 szerint.

Emellett a munkatársak felhívták a figyelmet arra, hogy az IAS 8 jelenlegi közzétételi követelményei, az IFRS 7 módosított áttérési közzétételei (az IFRS 9-re történő áttérés vonatkozásában), valamint az új értékvesztési modell szerinti javasolt közzétételi követelmények elegendő információt nyújtanának annak összehasonlításához, hogy a régi modellben az új modellhez képest hogyan határozta meg az értékvesztést a gazdálkodó egység, és mik annak a pénzügyi kimutatásokra gyakorolt hatásai.

A munkatársak ezért azt javasolták, hogy abban az időszokban, amikor az IFRS 9-et először alkalmazzák, ne kelljen közzétenni olyan tárgyidőszaki összegeket, amelyeket az IAS 39 értékvesztési modellje szerint szerepeltettek volna a beszámolóban.

Milyen döntést hozott az IASB?

A 2012 júliusában hozott nem végleges döntése ellenére az IASB nem véglegesen egyetértett a munkatársak javaslatával, vagyis hogy abban az időszokban, amikor az IFRS 9-et először alkalmazzák, ne kelljen közzétenni olyan tárgyidőszaki összegeket, amelyeket az IAS 39 értékvesztési modellje szerint szerepeltettek volna a beszámolóban.

Mihelyt véglegesítik az IFRS 9-et, az IFRS 9 korábbi változatai csak további hat hónapig állnak majd rendelkezésre visszavonásuk előtt.

Emellett az IASB nem véglegesen úgy döntött, hogy előírja olyan közzétételek megadását az IFRS 9 kezdeti alkalmazásának időpontjával, amelyek lehetővé tennék:

- az IAS 39 szerinti záró halmozott értékvesztés és
- az IFRS 9 szerinti nyitó halmozott értékvesztés

egyeztetését értékelési kategóriánként, külön bemutatva az átsorolásoknak a halmozott értékvesztés adott időpontban fennálló egyenlegére gyakorolt hatását.

Az IFRS 9 fázisokra bontott korábbi alkalmazása

Mit javasoltak a munkatársak az IASB-nek?

2012 júliusában az IASB nem véglegesen úgy határozott, hogy az összehasonlíthatóság javítása érdekében a pénzügyi kimutatások felhasználói számára, amint véglegessé válik az IFRS 9, a standard fázisokra bontott korábbi alkalmazásának lehetősége szűnjön meg. Ennek megfelelően, amikor az IFRS 9 valamennyi fázisa befejeződik és kiadják a végleges változatot, a gazdálkodó egységek már nem alkalmazhatják első ízben hatálybalépés előtt az IFRS 9 korábbi változatait. Ehelyett a gazdálkodó egységek számára csak az IFRS 9 teljes egészében történő korábbi alkalmazása lesz megengedett².

A munkatársak aggódtak amiatt, hogy az IFRS 9 korábbi változatai hatálybalépés előtt történő alkalmazása jogának azonnali felfüggesztése bizonytalanságot teremtene, és hátrányosan érintené az IFRS 9 véglegesítés előtt való alkalmazására készülő gazdálkodó egységeket. Lehet például, hogy egy gazdálkodó egység csak a meglévő besorolási és értékelési, valamint általános fedezeti elszámolási követelményekkel készül alkalmazni az IFRS 9-et. Ha azután az IASB a gazdálkodó egység mérlegfordulónapja előtt, átfutási idő nélkül véglegesíti a besorolási és értékelési követelményekre és az új értékvesztési modellre vonatkozó módosításokat, akkor a gazdálkodó egység nem tehetne közzé az IFRS 9 korábbi változata szerint készített pénzügyi kimutatásokat.

A munkatársak ezért azt javasolták, hogy az IASB adjon valamennyi átfutási időt, mielőtt az IFRS 9 korábbi változatai már nem alkalmazhatók a kötelező hatálybalépés előtt. Az átfutási idő megfelelő hosszát mérlegelve a munkatársak hat hónapot (vagyis két negyedévet) javasoltak. A cél olyan átfutási idő meghatározása volt, amely elég rövid ahhoz, hogy ne semmisítse meg a fázisokra bontott korábbi alkalmazás megszüntetésének hatását, elég hosszú viszont ahhoz, hogy a gazdálkodó egységek megtervezhessék az IFRS 9 korábbi alkalmazását, ahogyan az a standard által jelenleg megengedett. Véleményük szerint a hathónapos átfutási idő ésszerű, és lehetővé teszi a gazdálkodó egységek számára, hogy menedzseljék megvalósítási projektjeiket, és megtervezzék az IFRS 9 korábbi alkalmazását. Szemléltetésképpen, ha az IFRS 9 végleges változatát 2013. június 30-án véglegesítenék, a gazdálkodó egységek már nem választhatnák az IFRS 9 korábbi változatainak hatálybalépés előtt történő alkalmazását a 2014. január 1-jén vagy azt követően kezdődő beszámolási időszakokban.

Milyen döntést hozott az IASB?

Az IASB nem véglegesen egyetértett a munkatársak javaslatával, vagyis azzal, hogy az IFRS 9 véglegesítése után az IFRS 9 korábbi változatait az IFRS 9 végleges változatának kiadását követő hat hónap leteltével vonják vissza.

² Azok a gazdálkodó egységek azonban, amelyek – az IFRS 9 teljes változatának kiadása előtt – már alkalmazták az IFRS 9 egy korábbi változatát, folytathatják annak a változatnak az alkalmazását, és nem kellene alkalmazniuk a teljes követelményrendszert a kötelező hatálybalépés időpontjáig.

Hamarosan meg kell kezdődnie a nyilvános tervezetre vonatkozó szavazási folyamatnak.

A megfelelő folyamat

Az IASB megvitatta, hogy megfelelt-e a *Megfelelő eljárás kézikönyve* által előírt valamennyi lépésnek, és elegendő választható folyamat lépést végzett-e el az IFRS 9 javasolt korlátozott módosításai kidolgozása során ahhoz, hogy nyilvános tervezetet bocsáthasson ki.

Mit javasoltak a munkatársak az IASB-nek?

A munkatársak véleménye szerint az IASB megfelelt a *Megfelelő eljárás kézikönyve* által előírt valamennyi lépésnek, és elegendő választható folyamat lépést végzett el az IFRS 9 javasolt korlátozott módosításai kidolgozása során.

Ezért a munkatársak kérték a Testület engedélyét a nyilvános tervezetre vonatkozó szavazási folyamat megkezdéséhez. A munkatársak emellett a szokásos 120 napos véleményezési időt javasolták a nyilvános tervezetre vonatkozóan, mert szerintük nincs szükség hosszabb időre, tekintettel az IFRS 9 javasolt módosításainak korlátozott körére.

Milyen döntést hozott az IASB?

Az IASB egyetértett azzal, hogy a munkatársak kezdjék el a szavazási folyamatot a nyilvános tervezetre vonatkozóan. A véleményezési időszak 120 nap lesz.

Az IASB egyik tagja jelezte, hogy eltér a véleménye a nyilvános tervezettől, két másik pedig kijelentette, hogy mérlegelik a javaslatokkal való egyet nem értést.

A következő lépések

Ez az ülés lezárja a besorolás és értékelés IASB általi újbóli átgondolását.

Az IASB várakozásai szerint 2012 negyedik negyedévében bocsát ki nyilvános tervezetet az IFRS 9 korlátozott módosításairól.

Az IASB visszajelzést kért az FASB-vel közösen kidolgozott modellre vonatkozóan, míg az FASB saját modellt dolgozott ki.

Mi történt a júliusi megbeszélés óta?

A Testületek 2012 júliusában tartott megbeszélésének végén az FASB munkatársai kijelentették, hogy az érdekeltek jelentős aggodalmakat fogalmaztak meg arra vonatkozóan, hogy a közösen kidolgozott értékvesztési megközelítést esetleg nehéz lehet működésképpé tenni, auditálni és megérteni. Ezekre az aggodalmakra válaszul az FASB elhatározta, hogy a közösen kidolgozott értékvesztési modellhez képest alternatív értékvesztési modellt tár fel. Az FASB úgy döntött, hogy alternatív értékvesztési modelljét a várható hitelezési veszteségek becslésének egyetlen értékelési céljára építi – ez a jelenlegi várható hitelezési veszteség modell.

A nyár folyamán az IASB munkatársai kapcsolatfelvételt hajtottak végre, és néhány érdekelttől (például prudenciális szabályozóktól, könyvvizsgáló cégektől, kis és nagy bankoktól, valamint nemzeti standardalkotóktól) visszajelzést kértek a közösen kidolgozott értékvesztési modellről.

A 2012 szeptemberében tartott megbeszélésen az IASB munkatársai röviden tájékoztatták a Testületet a kapott visszajelzésekről. A munkatársak szerint az érdekeltek általában támogatják azt az irányt, amerre az IASB megy. Általános támogatásuk azonban függ a 12 havi várható veszteségkosár és a teljes élettartam alatti várható veszteségkosár közötti átkerülési fogalom tisztázásától. Az alkalmazók azt mondták, világosabb útmutatásra van szükség arra vonatkozóan, mikor kell teljes élettartam alatti várható veszteségeket megjeleníteni. A munkatársak a Testület következő, 2012 októberében tartandó ülésén mutatják be részletesen a kapott visszajelzéseket.

Az FASB munkatársai tájékoztatták az IASB-t, hogy közel állnak az FASB jelenlegi várható hitelezési veszteség modell tervezetének véglegesítéséhez. Ezért elhalasztották az FASB értékvesztési modelljéről tervezett oktatási ülészakot, és az FASB a Testületek 2012. októberi megbeszélésén tervezi ennek bemutatását.

Az IASB kibocsátotta az általános fedezeti elszámolásra vonatkozó, küszöbön álló IFRS felülvizsgált tervezetét.

A makrofedezeti modell eltérhet attól az elvtől, hogy a kockázatokat általában a szervezeten kívülre kell vinni ahhoz, hogy fedezeti elszámolást érjenek el.

Általános célú fedezeti elszámolások

2012. szeptember 7-én az IASB kibocsátotta az általános fedezeti elszámolásra vonatkozó, küszöbön álló IFRS felülvizsgált tervezetét, amely javasolja a fedezeti elszámolás szorosabb összehangolását a kockázatkezeléssel.

A felülvizsgált tervezet 2012. december elejéig áll majd rendelkezésre, ezután az IASB szeretné véglegesíteni a tervezetet. Az IASB nem észrevételezteti a tervezetet, de érdekelt felek tehetnek észrevételeket az IASB-nek ez alatt az időszak alatt.

A következő kiadványunk tartalmaz bővebb információt a felülvizsgált tervezetben szereplő javaslatokról: [New on the Horizon: Fedezeti elszámolás \(2012. szeptember, csak angol nyelven érhető el\)](#).

Makrofedezeti ügyletek

Mi történt szeptemberben?

Szeptemberben az IASB folytatta arra vonatkozó oktatási megbeszéléseinek sorozatát, hogyan kezelik a bankok a kamatláb-kockázatot, és hogyan lehetne beépíteni azokat a koncepciókat a kamatláb-kockázatra vonatkozó nem végleges makrofedezeti modelljébe. A szeptemberben megtárgyalt két kockázatkezelési koncepció a következő volt:

- belső származékos termékek használata a kockázatok szervezeten belüli átadása céljából (például a csoport treasury-egységtől a kereskedési egységhez), és
- kockázati limitek alkalmazása a kockázatkezelési tevékenységek hatékonyságának értékelése céljából.

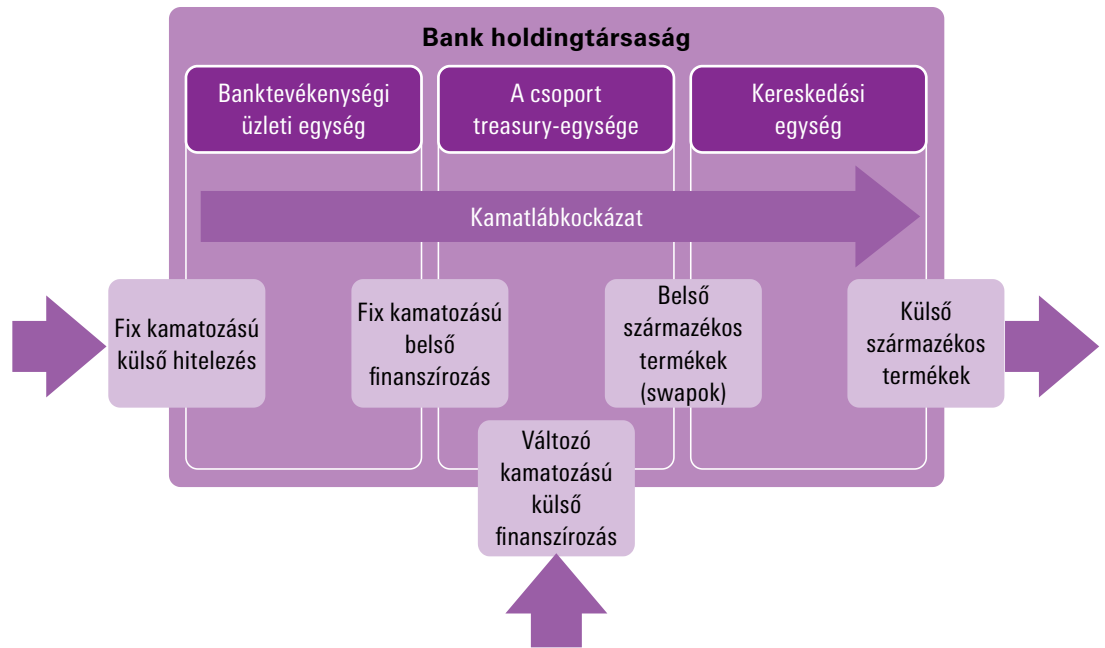
Az IASB-t nem kérték fel döntéshozásra ezen a megbeszélésen.

Belső származékos termékek

Az IASB megvitatta, játszhatnak-e szerepet a belső származékos termékek a makrofedezeti tevékenységek elszámolásában. A belső származékos termékek olyan származékos termékek, amelyeket egy konszolidált csoporton belüli különböző üzleti egységek kötnek egymással. A megbeszélésen megvizsgálták, hogy:

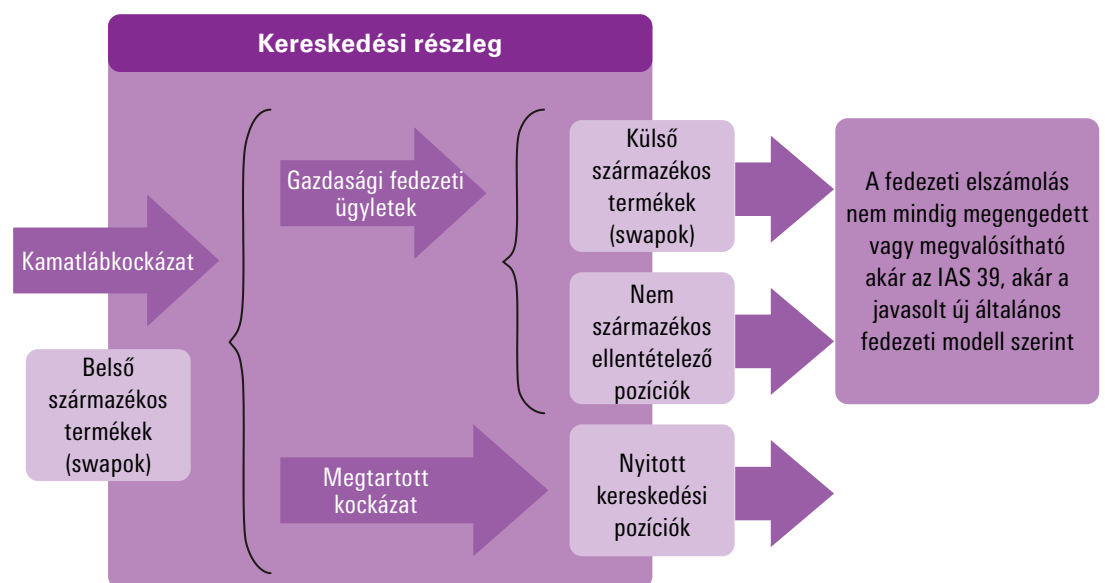
- belső származékos termékek megléte releváns szempont-e amikor azokról a pénzügyi eszközökről és pénzügyi kötelezettségekről döntenek, amelyekre alkalmazható lenne a kamatláb-kockázatra vonatkozó átértékelési modell, és
- a belső származékos termékeknek legyen-e szerepük az eredménykimutatás prezentálásában is.

A megbeszélés középpontjába egy olyan bankot állítottak, amely a hitelezési tevékenységéből eredő kamatláb-kockázatot belső származékos termékek használatával kezeli, a kamatláb-kockázatnak a banktevékenységi egységtől a kereskedési egységhez történő átadása céljából (a csoport treasury-egységén keresztül). A csoport treasury-egységének célja a kamatláb meg nem felelések minimalizálása a bank hitelezési tevékenységén belül a hitelezési árrés változékonyságának csökkentése érdekében. Ezzel szemben a kereskedési egység célja nyereség szerzése valós érték alapon, megmaradva kijelölt kockázati limitjei között.

Az IAS 39 szerint kamatláb-kockázatra vonatkozó fedezeti elszámolás eléréséhez egy külső féllel fennálló kamatlábkitettségnak (vagyis a fedezett tételnek) párosulnia kell egy konkrétan meghatározott származékos termékkel, amelynek esetében szintén van egy külső fél. Ennél fogva a kereskedési egység köthetne kamatlábswap-ügyletet egy külső harmadik féllel, hogy ellentételezzen egy kamatlábkitettséget, amely a csoport treasury -gységétől kapott fix kamatozású külső hitelezéshez kapcsolódik (kockázatkezelési stratégia), valamint hogy fedezeti elszámolást érjen el (számviteli eredmény).

A kereskedési egység azonban nem mindig használ külső származékos termékeket a csoport treasury-egységétől kapott kamatláb-pozíciók kezeléséhez. Ehelyett a kereskedési egység megpróbálhatja külső származékos termékek használata nélkül minimalizálni a kockázati pozíciót (például egy ellentételező, nem származékos termékre vonatkozó szerződés megkötésével, amely hasonló időtartamú). Másik lehetőségként beépítheti a kamatlábkitettséget egy kereskedési pozícióba (például a kamatlábak jövőbeli alakulásával kapcsolatos spekulációra használva a pozíciót, a pozíció fedezése és ebből a célból külön pozíció kötése helyett). Az alábbi ábra szemlélteti a három lehetséges megoldást. Ezeknek a megoldásoknak számos változata lehetséges.

Ezért elválnak egymástól azok a helyzetek, ahol fedezeti elszámolás alkalmazható (vagyis amikor egy harmadik féllel fennálló külső származékos termékkel fedeznek egy kamatlábkockázatot) és az a számos mód, ahogyan a bankok kezelik a kamatlábkockázatot belső származékos termékek használatával kockázati limitjeiken belül lévő nyitott kamatpozíciók fenntartása érdekében (vagyis kockázatkezelési stratégiájuk alkalmazásával).

Az IASB nem végleges makrofedezeti modellje szerint a belső származékos termékeket minden esetben kiszűrnék a konszolidált pénzügyi kimutatásokban. Az IASB azonban megvitatta, hogyan lehetne úgy tekinteni egy belső származékos termék kamatlábkitettségre való kezelésére történő használatát, mint egy kamatlábkitettségre való befoglalásba abba a pozícióba, amelyre a kamatlábkockázatra vonatkozó ártértékelés vonatkozna. Ezen megközelítés szerint a bankok befoglalhatnak keletkeztetett hiteleket abba a pozícióba, amelyet kamatlábkockázatra vonatkozóan ártértékelnek, függetlenül attól, hogy a kereskedési egység mit tesz a kamatlábkitettségre saját kockázati limitjei között történő kezelése céljából.

Az IASB ennek a megközelítésnek egy változatát is megvitatta, amely szerint bizonyos külsővé tételi követelményeket megtartanának. Ezen megközelítés szerint a nem végleges makrofedezeti modellt akkor lehetne alkalmazni egy kamatpozícióra, ha:

- belső származékos terméket használnának a kockázatot a kereskedési egység részére történő átadásához, és
- a kereskedési egység „lényegében külsővé tenné” a kamatlábkockázatot egy külső származékos termék használatával.

Ez a megközelítés megtartaná azt az elvet, hogy egy adott kockázatot külsővé kell tenni ahhoz, hogy fedezeti elszámolást lehessen elérni, de a külsővé tétel mértékét nehéz lehetne felmérni és nyomon követni.

Az IASB egy alternatív megközelítést is megvitattott, amely szerint a belső származékos termékek általában nem lennének hatással a konszolidált pénzügyi kimutatásokra, de esetleg nagyobb szerepet játszhatnának a szegmensek szerinti jelentés és különböző egyéb közzétételek bemutatásában.

A belső származékos termékek használatát tovább tárgyalja majd az IASB vitairata a nem végleges makrofedezeti modellről.

Kockázati limitek – hatékonyság a nem fedezett pozícióval szemben

Az IASB szintén megvizsgálta a kockázati limitek alkalmazásának elterjedt kockázatkezelési gyakorlatát, valamint hogy beépítse-e a kockázati limitek alkalmazását a nem végleges makrofedezeti modelljébe.

A gazdálkodó egységek kockázati limiteket állapítanak meg, hogy küszöbértékeket állítsanak fel azokra a kockázati szintekre, amelyeket hajlandók elviselni. Amíg a kockázati pozíció a kockázati limiten belül van, a gazdálkodó egységnek nem kell semmit tennie a kockázat csökkentése érdekében (például a gazdálkodó egységnek nem kell fedezeti tevékenységeket folytatnia). Általánosságban, egy gazdálkodó egység mindaddig hatékonynak tekintené makrofedezeti stratégiáit, amíg a várható kamatlábkitettségek az előre meghatározott kockázati limiteken belül marad.

Az IASB megvitatta, hogy annak egyik következménye, hogy egy teljes kockázati pozíciót ártértékelnek a fedezett kockázatra vonatkozóan és a kapcsolódó fedezeti instrumentumokat is ártértékelik az, hogy az azok értékében bekövetkező változások közötti bármilyen meg nem felelés az eredmény változékonyságához vezetne még akkor is, ha a megmaradó nettó kockázati pozíció a kockázati limiteken belül van. Az egyik nézet szerint a létrejövő változékonyság hasonló a valós érték fedezeti ügyletben lévő hatékonysághoz, és az egy nem tökéletes fedezet gazdasági eredménye, amelyet tükrözni kellene az eredményben. Az ezzel ellentétes vélemény szerint azonban a kockázati limitek hatása az, hogy a kockázati pozíció egy része fedezet nélkül marad, és ezt a fedezetlen részt nem szabadna ártértékelni. Ezért a kialakított kockázati limiteknek való megfelelés nem hoz létre ilyen „hatékonyságot”.

Valószínűtlennek tűnik, hogy a kockázati limitek fogalmát beépítik a makrofedezeti modellbe.

A munkatársak elmagyarázták a Testületnek, hogy a kockázati limitek fogalmának beépítése a makrofedezeti modellbe nem lenne összhangban a Testület nem végleges átértékelési megközelítésével és más IFRS-elvekkel (például mert egy adott gazdálkodó egység különböző számviteli eredményeket kaphatna attól függően, milyen szintre állítják be a kockázati limiteket). A Testület tagjai általában egyetértettek a munkatársak véleményeivel, bár nem hoztak hivatalos döntést.

A következő lépések

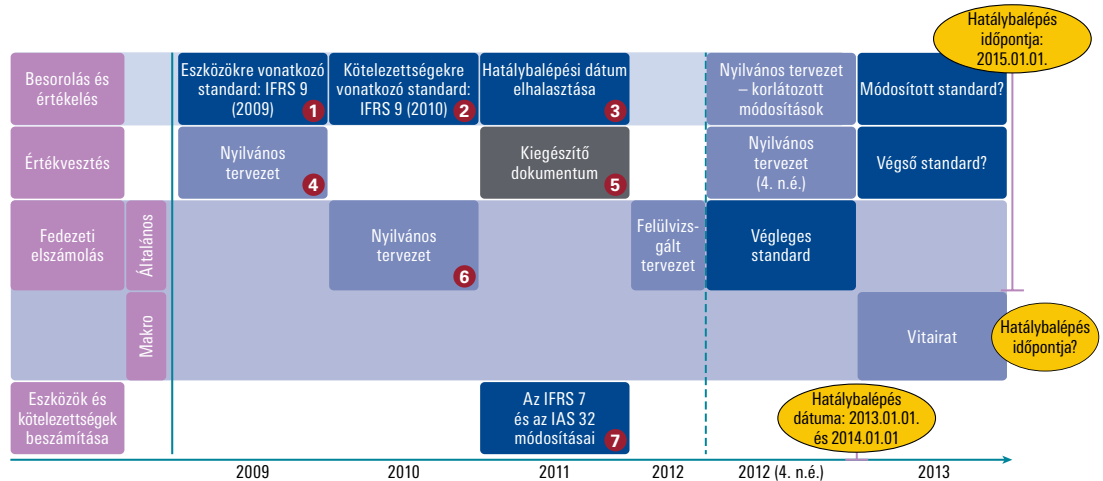
A munkatársak folytatják majd a munkát a makrofedezeti ügyletekkel kapcsolatos vitáikat kidolgozása érdekében, és szükség szerint további oktatási ülésszakokat tartanak. A munkatársak két út mentén tervezik a továbbhaladást:

- kiterjedt kapcsolatfelvétel az alkalmazókkal a kamatláb-kockázatra vonatkozó nem végleges makrofedezeti modellre vonatkozóan, és
- oktatási ülésszakok tartása az IASB-vel egyéb kockázatok fedezeti ügyleteire vonatkozó nem végleges modell más ágazatok általi potenciális alkalmazásáról (például árupiaci árfolyamkockázat és deviza-árfolyamkockázat).

Az IASB 2013 első felében tervezi kiadni a makrofedezeti ügyletekkel kapcsolatos vitáiratot.

PROJEKTMÉRFOLDKÖVEK ÉS A VÉGREHAJTÁS ÜTEMEZÉSE

A jelenlegi munkaterv jelentős előrehaladást jelez előre 2012-ben, amely szükséges lesz az IFRS 9 2015. január 1-jei hatálybalépési dátumának tartásához.

Forrás: IASB munkaterv – 2012. október 1-jei tervezett célok

Kiadványsorozatunk megvizsgálja a munkaterv különböző aspektusait, és ahol releváns, összehasonlítást közöl az IAS 39-cel.

A KPMG kiadványai (jelenleg csak angol nyelven érhető el)	
1	Első benyomások: IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok (2009. december)
2	Első benyomások: Az IFRS 9 Pénzügyi instrumentumok kiegészítései (2010. december)
3	In the Headlines: Az IFRS 9 módosítása – Az IFRS 9 kötelező hatálybalépésének időpontját elhalasztották 2015. január 1-jére (2011. december)
4	New on the Horizon: ED/2009/12 Pénzügyi instrumentumok: Amortizált bekerülési érték és értékvesztés (2009. november)
5	New on the Horizon: Nyitott portfólióban értékelt pénzügyi eszközök értékvesztése (2011. február)
6	New on the Horizon: Fedezeti elszámolás (2011. január)
7	Első benyomások: Pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek egymással szembeni beszámítása (2012. február)
8	New on the Horizon: Fedezeti elszámolás (2012. szeptember)

További információk található a projektről [weboldalunkon](#).

Az [IASB weboldalán](#) és az [FASB weboldalán](#) a Testületek üléseinek összefoglalása, ülési anyagok, projekt-összefoglalások és státusfrissítések található.

A) MELLÉKLET: AZ IASB BESOROLÁSRA ÉS ÉRTÉKELÉSRE VONATKOZÓ ÚJRAGONDOLÁSAINAK ÖSSZEFOGLALÁSA

Megjegyzés: A 2012 szeptemberében hozott döntések árnyékolással vannak kiemelve.

Mit vitatott meg az IASB?	Milyen nem végleges döntést hozott az IASB?	Van azonosított változás az IFRS 9-ben? Ha igen, micsoda?
Üzleti modell értékelése pénzügyi eszközök amortizált bekerülési értéken értékeltként való besorolására vonatkozóan	A feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumot (vagyis olyan pénzügyi eszközt, amely megfelel a szerződéses cash flow-jellemzőkre vonatkozó értékelésnek) akkor sorolnának be amortizált bekerülési értéken értékeltként, ha azt olyan üzleti modellben tartanák, amelynek célja az lenne, hogy az eszközöket szerződéses cash flow-k beszedése céljából tartsák. (2012. április)	A „beszedés céljára tartás” elsődleges cél pontosítása érdekében a Testületek további végrehajtási útmutatást fognak adni az üzleti tevékenység olyan típusaira, valamint az értékesítés olyan gyakoriságára és jellegére vonatkozóan, amelyek nem tennék lehetővé, hogy pénzügyi eszközöket amortizált bekerülési értéken értékeljenek.
Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt besorolásra vonatkozó üzletimodell-értékelés pénzügyi eszközökre vonatkozóan	A feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokat akkor sorolnák be az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékeltként, ha azokat olyan üzleti modellben tartják, amelynek pénzügyi eszközök szerződéses cash flow-k beszedése céljából történő tartása, valamint pénzügyi eszközök eladása egyaránt célja. (2012. május) Azokat a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokat, amelyek nem felelnek meg az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékeltként vagy az amortizált bekerülési értéken értékeltként történő besorolásra vonatkozó üzletimodell-értékelésnek, az eredménnyel szemben valós értéken értékeltként sorolnák be – vagyis az eredménnyel szemben valós értéken történő értékelés a maradvány üzleti modell. (2012. május)	Igen – jelenleg az IFRS 9-ben nincs az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategória a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokra vonatkozóan. A Testületek szintén döntöttek nem véglegesen arról, hogy további alkalmazási útmutatást adnak az üzleti tevékenységek azon típusairól, amelyek megfelelnek az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken történő értékelés üzleti modellnek.
Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken történő értékelés hatóköre az adósságinstrumentumokra vonatkozóan	Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken történő értékelés csak az olyan pénzügyi eszközök esetében áll rendelkezésre, amelyek: <ul style="list-style-type: none"> • megfelelnek a szerződéses cash flow-jellemzőkre vonatkozó értékelésnek, és • amelyeket a releváns üzleti modellben kezelnek. (2012. június) 	Igen – jelenleg az IFRS 9-ben nincs az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategória a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokra vonatkozóan.
A szerződéses cash flow-jellemzők értékelésének javasolt megközelítése	Egy adott pénzügyi eszköz akkor tartozhatna az eredménnyel szemben valós értéken értékeltkéntől eltérő értékelési kategóriába, ha szerződéses feltételei meghatározott időpontokban kizárólag tőkeösszeg- és a hátralékos tőkeösszeg utáni kamatfizetésekből álló cash flow-kat idéznek elő. (2012. február)	Nincs
	A „kamat” a pénz időértékének és az adott időszak során hátralékos tőkeösszeggel kapcsolatos hitelezési kockázatnak az ellenértéke. (2012. február)	Nincs

Mit vitatott meg az IASB?	Milyen nem végleges döntést hozott az IASB?	Van azonosított változás az IFRS 9-ben? Ha igen, micsoda?
<p>A szerződéses cash flow-jellemzők értékelésének javasolt megközelítése (folytatás)</p>	<p>„Tőkeösszeg” alatt a birtokos által kezdeti megjelenítéskor átadott összeget értik. (2012. február)</p>	<p>Nincs</p> <p>A „tőkeösszegre” jelenleg nem tartalmaz meghatározást az IFRS 9. A következtetések alapja azonban kimondja, hogy „az olyan cash flow-k, amelyek kamatok, mindig szoros kapcsolatban vannak az adósnak kölcsönadott összeggel (a „finanszírozott” összeg)”. </p> <p>Az IASB nem ismertette ezt úgy, mint változást az IFRS 9-hez képest, és az IASB munkatársai nem foglalták bele ezt a definíciót a 2012 szeptemberében bemutatott nem végleges döntések áttekintésébe. Véleményünk szerint azonban, ha elfogadják, a „tőkeösszeg” ilyen új leírásának lehetnek hatásai a gyakorlatban. Ennek az új nézőpontnak az alapján például az eredetileg névértéken kibocsátott, de a birtokos által a másodlagos piacon jelentős felárral megszerzett és (feltételeesen) névértéken előtörlesztendő kötvények úgy tűnik, nem lennének konzisztensek a kizárólag tőkeösszeg- és kamatfizetés fogalmával; ennek az az oka, hogy a birtokosnak esetleg nem térül vissza a teljes kezdeti befektetése.</p>
<p>A tőkeösszeg és a kamat közötti gazdasági kapcsolat értékelése</p>	<p>Ha egy adott pénzügyi eszköz csak tőkeösszeg- és kamatkomponenseket tartalmaz, de az azok közötti kapcsolat módosul, akkor a gazdálkodó egységnek figyelembe kell vennie a módosulás hatását, amikor felméri, hogy a pénzügyi eszköz utáni cash flow-k kizárólag tőkeösszeg- és kamatfizetések-e. (2012. február)</p>	<p>Van – ez az IFRS 9 alkalmazási útmutatásának módosítása.</p> <p>Az IASB úgy gondolja, ez a változás kezeli majd az IFRS 9 alkalmazása során felmerült alkalmazási kérdéseket.</p>
	<p>A gazdálkodó egységnek össze kellene hasonlítania az értékelt pénzügyi eszközt egy viszonyítási alapként szolgáló instrumentummal, amely kizárólag tőkeösszeg- és kamatfizetésből álló cash flow-kat tartalmaz, hogy felmérje a tőkeösszeg és a kamat közötti gazdasági kapcsolat módosulásának hatását. Megfelelő viszonyítási alapként szolgáló instrumentum lenne egy ugyanolyan hitelminőségű és az értékelt szerződéses feltétel kivételével ugyanolyan feltételeket tartalmazó szerződés. (2012. február)</p>	

Mit vitatott meg az IASB?	Milyen nem végleges döntést hozott az IASB?	Van azonosított változás az IFRS 9-ben? Ha igen, micsoda?
	Ha a viszonyítási alapként szolgáló instrumentum és az értékelt instrumentum cash flow-i között jelentéktelennél nagyobb az eltérés, akkor az adott instrumentumot valós értéken kell értékelni az eredménnyel szemben, mert annak szerződéses cash flow-i nem kizárólag tőkeösszeg- és kamatfizetések. (2012. február)	
Függő cash flow-k	A tőkeösszeg- és kamatfizetések időzítését vagy összegét megváltoztató szerződéses feltétel nem zárna ki, hogy a pénzügyi eszköz az eredménnyel szemben valós értéken értékelthez tartozó kategóriába essen. Ez addig igaz, amíg bármilyen változás csak a pénz időértékében és az instrumentum hitelkockázatában bekövetkező változást tükröz. (2012. február)	Nincs
	Az olyan függő cash flow-k valószínűségét, amelyek nem kizárólag tőkeösszeg- és kamatfizetések, nem szabad figyelembe venni. Az olyan függő cash flow-kat tartalmazó pénzügyi eszközöket, amelyek nem kizárólag tőkeösszeg- és kamatfizetések, valós értéken kell értékelni az eredménnyel szemben. Kivétel csak rendkívül ritka forgatókönyvekre létezik. (2012. február)	Nincs
Előtörlesztési és meghosszabbítási lehetőségek	Az előtörlesztési vagy meghosszabbítási lehetőség, beleértve a függő lehetőséget, nem zárja ki, hogy a pénzügyi eszköz az eredménnyel szemben valós értéken értékelthez tartozó kategóriába essen. Ez akkor igaz, ha ezek a jellemzők konzisztensek a kizárólag tőkeösszeg- és kamatfizetés fogalmával. (2012. február)	Nincs
Pénzügyi eszközök és pénzügyi kötelezettségek kettéválasztása	A nem kizárólag tőkeösszeg- és kamatfizetésből álló cash flow-kat tartalmazó pénzügyi eszközök nem lennének szétválaszthatók. Ehelyett azokat teljes egészükben az eredménnyel szemben valós értéken értékeltként sorolnák be és értékelnék. (2012. április)	Nincs
	A pénzügyi kötelezettségeket az IFRS 9-ben és a US GAAP-ben jelenleg meglévő „szorosan kapcsolódó” kettéválasztási követelmények használatával választanák ketté. (2012. április) Az IASB azt is megerősítette, hogy megtartják az IFRS 9-ben lévő, „saját hitelezési kockázatra” vonatkozó útmutatást. (2012. április)	Nincs

Mit vitatott meg az IASB?	Milyen nem végleges döntést hozott az IASB?	Van azonosított változás az IFRS 9-ben? Ha igen, micsoda?
Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken történő értékelés mechanizmusa a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokra vonatkozóan	<p>Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt eszközök utáni kamatbevétel és hitelezési értékvesztés miatti veszteségeket/visszaírásokat az eredménykimutatásban kell megjeleníteni az amortizált bekerülési értéken értékelt pénzügyi eszközökre vonatkozó módszerek alkalmazásával. (2012. május)</p>	<p>Igen – jelenleg az IFRS 9-ben nincs az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategória a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokra vonatkozóan.</p>
	<p>Az egyéb átfogó jövedelemben megjelenített halmozott valósérték-nyereséget vagy -vesztéset vissza kell forgatni az eredménykimutatásba a pénzügyi eszköz kivezetésekor. (2012. május)</p>	<p>Igen – jelenleg az IFRS 9-ben nincs az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategória a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokra vonatkozóan.</p>
Valósérték-opció	<p>Az IFRS 9 standardban lévő „számviteli meg nem feelés” valósérték-opció megfelelési kritériumot kiterjesztik az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt pénzügyi eszközökre. (2012. június)</p>	<p>Van és nincs – jelenleg az IFRS 9-ben nem szerepel az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategória a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokra vonatkozóan, ezért ebben az értelemben van azonosított változás az IFRS 9-ben. Az IFRS 9 standardban lévő „számviteli meg nem feelés” valós érték opció megfelelési kritérium azonban változatlan marad, azt pusztán kiterjesztik az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt pénzügyi eszközökre.</p>
Átsorolás	<p>Az IFRS 9 meglévő átsorolási követelményeit kiterjesztik az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken történő értékelés kategóriájára. (2012. május)</p>	<p>Van és nincs – jelenleg az IFRS 9-ben nem szerepel az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategória a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokra vonatkozóan, ezért ebben az értelemben van azonosított változás az IFRS 9-ben. Az IFRS 9 meglévő átsorolási követelményei azonban (például mikor kerül sor átsorolásra) nem változtak.</p>
	<p>Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategóriába és kategóriából történő átsorolások mechanizmusa a következő. (2012. július)</p>	<p>Igen – jelenleg az IFRS 9-ben nincs az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategória a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokra vonatkozóan.</p>

Mit vitatott meg az IASB?	Milyen nem végleges döntést hozott az IASB?				Van azonosított változás az IFRS 9-ben? Ha igen, micsoda?		
	Átsorolás utáni értékelés						
		Eredménnyel szemben valós értéken értékelt	Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt	Amortizált bekerülési értéken értékelt			
	Kezdeti értékelés	Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt	Az értékelés továbbra is valós értéken történik. Az egyéb átfogó jövedelemben felhalmozott egyenleg visszaforgatása az eredménnyel szemben.				
		Eredménnyel szemben valós értéken értékelt		Az értékelés továbbra is valós értéken történik. A valós érték későbbi változásainak megjelenítése az egyéb átfogó jövedelemben.			
		Amortizált bekerülési értéken értékelt	Nincs változás az IFRS 9-ben meglévő útmutatáshoz képest.				
		Az IFRS 7 meglévő, az átsorolásokra vonatkozó, közzététellel kapcsolatos követelményeit (12B, 12C és 12D bekezdések) az adott esetnek megfelelően kiterjesztik az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategóriába, illetve kategóriából történő átsorolásokra. (2012. július)			Van és nincs – jelenleg az IFRS 9-ben nem szerepel az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategória a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokra vonatkozóan, ezért ebben az értelemben van azonosított változás az IFRS 9-ben. Az IFRS 7 meglévő, az átsorolásokra vonatkozó, közzététellel kapcsolatos követelményeit azonban pusztán kiterjesztik az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategóriába, illetve kategóriából történő átsorolásokra.		

Mit vitatott meg az IASB?	Milyen nem végleges döntést hozott az IASB?	Van azonosított változás az IFRS 9-ben? Ha igen, micsoda?
További bemutatási és közzétételi követelmények	<p>A szerződéses cash flow-jellemzők módosított értékelése:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Az IAS 1-et kiegészítik a szerződéses cash flow-jellemzők értékelése során alkalmazott megítéléssel, olyan megítélés példaként, amely jelentős hatással lehet a pénzügyi kimutatásokban megjelenített összegekre. • Nem írnak elő konkrét mennyiségi közzétételeket. (2012. július) 	<p>Nincs – ez az IAS 1 arra vonatkozó példával történő kiegészítéséről szól, amikor egy megítélés jelentős hatással lehet a pénzügyi kimutatásokban megjelenített összegekre; a mögöttes útmutatás változatlan marad.</p>
	<p>Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategóriával való kiegészítés a feltételeknek megfelelő adósságinstrumentumokra vonatkozóan:</p> <ul style="list-style-type: none"> • Nincsenek az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt adósságinstrumentumok kivezetéséből származó nyereségek vagy veszteségek bemutatására vonatkozó új követelmények. • Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt adósságinstrumentumokra vonatkozó, értékvesztéssel kapcsolatos közzétételeknek összhangban kell lenniük azokkal, amelyek az amortizált bekerülési értéken értékelt eszközökre vonatkoznak, beleértve a halmozott értékvesztési összeg közzétételét is. • Az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt adósságinstrumentumok esetében tilos értékvesztés-képzési egyenleg bemutatása magában a pénzügyihelyzet-kimutatásban. (2012. július) 	<p>Van – ezek az új, az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelt kategóriára és annak az új értékvesztési követelményekkel való kölcsönhatására vonatkozó új közzétételi/ bemutatási követelmények.</p>
Áttérés	<p>Az IFRS 9 áttérésre vonatkozó meglévő követelményeit nem kell módosítani sem:</p> <ul style="list-style-type: none"> • az üzleti modell értékelésének javasolt módosításai, sem • a számviteli meg nem felelésekre vonatkozó valósérték-opció olyan adósságinstrumentumokra történő javasolt kiterjesztése tekintetében, amelyeket egyébként az egyéb átfogó jövedelemmel szemben valós értéken értékelnének. (2012. július) 	<p>Nincs</p>
	<p>Az IFRS 9 korlátozott módosításaira való áttéréskor a gazdálkodó egységeknek a szerződéses cash flow-jellemzőknek az IFRS 9 (2010) standardban meghatározottak szerinti értékelését kell visszamenőlegesen alkalmazniuk, ha nem valósítható meg a szerződéses cash flow-jellemzők módosított értékelésének visszamenőleges alkalmazása.</p> <p>Ha ezt a megvalósíthatatlanság miatti kivételt alkalmazzák, a gazdálkodó egységeknek közzé kell tenniük azoknak a pénzügyi eszközöknek a könyv szerinti értékét, amelyeknek szerződéses cash flow-it az IFRS 9 (2010) standard, nem pedig a korlátozott módosítások szerint értékelték. (2012. július)</p>	<p>Van – ezek új követelmények, amelyek sajátosan az IFRS 9 korlátozott módosításaira való áttérésre vonatkoznak.</p>

Mit vitatott meg az IASB?	Milyen nem végleges döntést hozott az IASB?	Van azonosított változás az IFRS 9-ben? Ha igen, micsoda?
	<p>Azoknak a gazdálkodó egységeknek, amelyek már alkalmazták az IFRS 9 (2009) és/vagy IFRS 9 (2010) standardokat az IFRS 9 korlátozott módosításainak alkalmazása előtt:</p> <ul style="list-style-type: none"> • előírják a korábbi valós értékre vonatkozó választások visszavonását, ha egy adott számviteli meg nem felelés már nem áll fenn a módosított követelmények kezdeti alkalmazásakor, és • megengedik a valósérték-opció alkalmazását a korlátozott módosítások kezdeti alkalmazása által létrehozott új számviteli meg nem felelésekre. (2012. július) 	<p>Van és nincs – egyrészt ezek új követelmények, amelyek sajátosan az IFRS 9 korlátozott módosításaira való áttérésre vonatkoznak; másrészt hasonlítanak az IFRS 9-ben meglévő, a számviteli meg nem felelésekre és a valósérték-opcióra vonatkozó áttérési követelményekhez.</p>
Áttérés (folytatás)	<p>Miután véglegesítik az IFRS 9 korlátozott módosításait és/vagy az értékvesztési követelményeket, az IFRS 9 korábbi változatait visszavonják az IFRS 9 végleges változatának kiadását követő hat hónap leteltével. A gazdálkodó egységek többé nem alkalmazhatják hatálybalépés előtt az IFRS 9 korábbi változatait, miután azokat visszavonták. (2012. július és szeptember)</p>	<p>Van – jelenleg a gazdálkodó egységek választhatják az alábbi standardok korábbi alkalmazását:</p> <ul style="list-style-type: none"> • IFRS 9 (2009), vagy • IFRS 9 (2010).
	<p>Azok a gazdálkodó egységek, amelyek már korábbi alkalmazás keretében alkalmazzák az IFRS 9 valamelyik korábbi változatát, továbbra is alkalmazhatják azt a változatot az IFRS 9 teljes változatának kötelező hatálybalépési időpontig. (2012. július)</p>	Nincs
	<p>A teljes IFRS 9 korábbi alkalmazása megengedett lesz, mielőtt valamennyi követelményt kiadtak. (2012. július)</p>	Nincs
	<p>Az összehasonlító besorolási és értékelési információk újbóli megállapítása megengedett, de nem követelmény, ha az információ utólagos megítélés használata nélkül rendelkezésre áll. (2012. július)</p>	Nincs
	<p>A következő közzétételeket nem kell megadni abban az időszakban, amelyben az IFRS 9-et először alkalmazzák:</p> <ul style="list-style-type: none"> • olyan összegek közzététele, amelyeket korábbi időszakokban szerepeltettek volna a beszámolóban az IFRS 9-ben lévő besorolási és értékelési modell szerint • olyan összegek közzététele, amelyeket a tárgyidőszakban az IAS 39 besorolási és értékelési modellje szerint szerepeltettek volna a beszámolóban • olyan összegek közzététele, amelyeket a tárgyidőszakban az IAS 39 értékvesztési modellje szerint szerepeltettek volna a beszámolóban. (2012. szeptember) 	<p>Van – annak tisztázása, hogy az IAS 8 nem írja elő ezeket a közzétételeket.</p>
	<p>Az IFRS 9 kezdeti alkalmazásának időpontjával a gazdálkodó egységeknek közzé kell tenniük az IAS 39 szerinti záró halmozott értékvesztés és az IFRS 9 szerinti nyitó halmozott értékvesztés egyeztetését értékelési kategóriánként, külön bemutatva az átsorolásoknak a halmozott értékvesztés adott időpontban fennálló egyenlegére gyakorolt hatását. (2012. szeptember)</p>	<p>Van – ezek új követelmények, amelyek sajátosan az IFRS 9 korlátozott módosításaira való áttérésre vonatkoznak.</p>

Mit vitatott meg az IASB?	Milyen nem végleges döntést hozott az IASB?	Van azonosított változás az IFRS 9-ben? Ha igen, micsoda?
<p>Csak a valósérték-opció keretében értékelt pénzügyi kötelezettségek vonatkozó, saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelmények előalkalmazása</p>	<p>A gazdálkodó egységek előalkalmazhatják majd korábban a valósérték-opció keretében értékelt pénzügyi kötelezettségekre vonatkozó, saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket (vagyis a kibocsátó saját hitelezési kockázatában bekövetkező változásoknak tulajdonítható valósérték-nyereségek vagy -veszteségek bemutatása az egyéb átfogó jövedelemben) anélkül, hogy teljes egészében korábban kellene alkalmazniuk az IFRS 9-et. (2012. szeptember)</p>	<p>Van – jelenleg a gazdálkodó egységek csak akkor alkalmazhatják hatálybalépés előtt a saját hitelezési kockázattal kapcsolatos követelményeket, ha az egész IFRS 9 (2010) standardot korábban alkalmazzák.</p>

KPMG-KAPCSOLATTARTÓK:

Magyarország

Rakó Ágnes
**Számviteli tanácsadási
szolgáltatások**
igazgató
T: +36 1 887 7438
E: agnes.rako@kpmg.hu

Katzer Zsolt
**Számviteli tanácsadási
szolgáltatások**
menedzser
T: +36 1 887 7167
E: zsolt.katzer@kpmg.hu

Amerika

Michael Hall
T: +1 212 872 5665
E: mhall@kpmg.com

Tracy Benard
T: +1 212 872 6073
E: tbenard@kpmg.com

Ázsiai-csendes-óceáni térség

Reinhard Klemmer
T: +65 6213 2333
E: rklemmer2@kpmg.com.sg

Yoshihiro Kurokawa
T: +81 3 3548 5555 x.6595
E: yoshihiro.kurokawa@jp.kpmg.com

Európa, Közel-Kelet és Afrika

Colin Martin
T: +44 20 7311 5184
E: colin.martin@kpmg.co.uk

Venkataramanan Vishwanath
T: +91 22 3090 1944
E: vv@kpmg.com

Köszönetnyilvánítás

Köszönetet mondunk munkájukért a jelen kiadvány fő szerzőinek: Nicolle Pietschnek, Robert Sledge-nek és Sze Yen Tannak.

Az itt megjelölt információk tájékoztató jellegűek, és nem vonatkoznak valamely meghatározott természetes vagy jogi személy, illetve jogi személyiség nélküli szervezet körülményeire. Társaságunk ugyan törekszik pontos és időszerű információkat közölni, ennek ellenére nem vállal felelősséget a közölt információk jelenlegi vagy jövőbeli hatályosságáért. Társaságunk nem vállal felelősséget az olyan tevékenységből eredő károkért, amelyek az itt közölt információk felhasználásából erednek, és nélkülözik társaságunknak az adott esetre vonatkozó teljes körű vizsgálatát és az azon alapuló megfelelő szaktanácsadást.

A KPMG név, a KPMG logó és a „cutting through complexity” a KPMG International Iajstromozott védjegye.

© 2012 KPMG Tanácsadó Kft, a magyar jog alapján bejegyzett korlátolt felelősségű társaság, és egyben a független tagtársaságokból álló KPMG-hálózat magyar tagja, amely hálózat a KPMG International Cooperative-hez (“KPMG International”), a Svájci Államszövetség joga alapján bejegyzett jogi személyhez kapcsolódik. Minden jog fenntartva.